Nr 60

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 25 maja 1948 r.

245

OKÓLNIK

z dnia 20 maja 1948 r.

w sprawie stawki podatku obrotowego od opłat za energię elektryczną.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre władze skarbowe niewłaściwie kwalifikują pod względem podatkowym świadczenia zakładów elektrycznych, polegające na sprzedaży energii elektrycznej. W związku z powyższym Ministerstwo skarbu wyjaśnia, co następuje:

Odbiorcy energii elektrycznej liczy się opłatę bądź od ilości kilowatogodzin, wykazanej przez licznik, bądź — w braku licznika — opłatę stałą według t. zw. taryfy ryczałtowej, bądź wreszcie — co obecnie przeważnie ma miejsce — opłatę kombinowaną, na którą składają się: a) „opłata stała" miesięczna, liczona od izby, od hektara gruntu, od kilowata mocy i t. p. — albo „opłata manipulacyjna" miesięczna, nie uzależniona od żadnych jednostek obliczeniowych, pobierana w przypadkach, gdy chodzi o urzędy, kościoły, dworce kolejowe, szpitale, klatki schodowe i t. p. oraz b) „opłata zmienna", zależna od ilości kilowatogodzin, wykazanej przez licznik, nazywana także w skrócie „opłatą za energię". „Opłata stała" lub „opłata manipulacyjna" oparta jest na kalkulacji stałych elementów produkcji energii elektrycznej, którymi są koszty urządzeń technicznych i wynagrodzeń stałego personelu zarówno technicznego, jak i administracyjnego. Opłata zmienna czyli t. zw. „opłata za energię" reprezentuje natomiast zmienne elementy produkcji energii, którymi są koszty zmienne, jak np. koszty węgla i t .p.

Wymienione opłaty — zarówno stała lub manipulacyjna, jak i zmienna stanowią należności za dostarczoną przez zakład elektryczny odbiorcom energię elektryczną. Należności te są obrotem podlegającym w myśl przepisów dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94) podatkowi obrotowemu. W przypadku, gdy przedmiotem obrotu jest energia elektryczna własnej produkcji lub nabyta i przerobiona, ma zastosowanie 3% stawka podatku (art. 17 ust. 1 pkt. 5) lit. a) dekretu), w przypadku zaś, gdy przedmiotem obrotu jest energia nabyta i nieprzerobiona, ma zastosowanie 1% stawka podatku, jeżeli zakład elektryczny należy do spółdzielni, należącej do związku rewizyjnego, lub jest przedsiębiorstwem państwowym lub związku samorządu terytorialnego bądź przedsiębiorstwem pozostającym pod zarządem państwowym lub związku samorządu terytorialnego (art. 17 ust. 1 pkt. 2) lit. b) dekrteu) — natomiast stawka 2% — w pozostałych przypadkach.

Inne opłaty, jak: za dzierżawę licznika (jeżeli taka jest pobierana), za przyłączenie do sieci elektrycznej, za wykonanie lub naprawę instalacji tak przy użyciu materiałów własnych, jak i odbiorcy — i t. p. stanowią obrót, podlegający opodatkowaniu według 4% stawki podatku (art. 17 ust. 1 pkt. 7 dekretu).

Podsekretarz Stanu
Prof. Dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 2955/3/48).

246

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 42.

z dnia 3 maja 1948 r.

w sprawie kupna i sprzedaży złota w kraju.

Na podstawie art. 3 i 6 dekretu Prezydenta R. P. z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584), zmienionego dekretem Prezydenta R. P. z dnia 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 549) Komisja Dewizowa podaje co następuje:

1. Zezwala się — aż do odwołania — na zakup na wolnym rynku złota nieprzerobionego we wszelkiej postaci, z wyjątkiem monet i złota w sztabach, następującym firmom i osobom:
   a) firmom i osobom, trudniącym się zawodowo przemysłem złotniczym na zasadzie uprawnień, nadanych im przez właściwe władze;
   b) osobom, trudniącym się zawodowo czynnościami techniczno-dentystycznymi, zrzeszonym w zarejestrowanych przez właściwe władze związkach i posiadającym odpowiednie uprawnienia (samodzielni technicy dentystyczni oraz pracownicy techniczno-dentystyczni);
2. Sprzedaż złota w postaci określonej w pkt. 1 niniejszej uchwały, dopuszczalna jest jedynie jeśli nabywcą jest Narodowy Bank Polski lub firmy i osoby, wymienione wyżej w pkt. 1.
3. Firmy i osoby, wymienione w pkt. 1 lit. a) i b), mogą korzystać z uprawnień, wynikających z niniejszej uchwały pod warunkiem prowadzenia rejestru obrotu złotem, niezależnie od prowadzenia normalnych ksiąg handlowych.
4. Po stronie przychodu rejestr winien zawierać następujące rubryki:
   a) liczbę porządkową,
   b) datę nabycia lub przyjęcia do przerobu złota,
   c) imię i nazwisko lub firmę oraz dokładny adres sprzedawcy lub zleceniodawcy,
   d) rodzaj, próbę i wagę brutto złota.

   W momencie założenia rejestru należy wprowadzić do rejestru, jako pierwszą pozycję, remanent posiadanego przez firmę lub przyjętego do przeróbki złota nieprzerobionego we wszelkiej postaci z wyjątkiem monet i złota w sztabach.

   Każda tranzakcja winna być potwierdzona oryginalnym dowodem nabycia, wystawionym przez sprzedawcę.
5. Po stronie rozchodu rejestr winien zawierać następujące rubryki:
   a) liczbę porządkową,
   b) datę sprzedaży, zwrotu lub oddania złota do produkcji we własnym lub cudzym zakładzie,
   c) rodzaj, próbę i wagę brutto złota sprzedanego, zwróconego lub zużytego do produkcji,
   d) imię i nazwisko lub firmę, oraz dokładny adres nabywcy lub zleceniodawcy.
6. Wymieniony rejestr powinien być w taki sposób prowadzony, aby każda tranzakcja była uwidoczniona w osobnej pozycji.

   Rejestry i rachunki winny być przechowywane w sposób umożliwiający w każdej chwili kontrolę.
7. Przez wyrażenie „złoto w sztabach" należy rozumieć stopy złota, które:
   a) zawierają conajmniej 900% czystego złota,
   b) ważą ponad 1000 gramów,
   c) opatrzone są cechą i numerem banku emisyjnego lub mennicy (krajowych lub zagranicznych).
8. Nie należy uważać za „przedmioty złote, posiadające znamiona gotowych do użytku wyrobów", przedmiotów, których wytwarzanie ze złota nie jest powszechnie przywiązane do ich normalnego przeznaczenia użytkowego.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki **Ed. Wierzchoń**

247

KOMUNIKAT

o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych.

Podaje się do wiadomości, że ukazały się w Monitorze Polskim zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, a mianowicie:

W Monitorze Polskim Nr 46 z dnia 8 maja 1948 r. — zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Produktów Naftowych",

w Monitorze Polskim Nr 47 z dnia 12 maja 1948 r. zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych:

1) „Biuro Budowy Urządzeń Koksowniczych",
2) „Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego",
3) „Bytomskie Zakłady Przemysłu Węglowego",
4) „Chorzowskie Zakłady Przemysłu Węglowego",
5) „Dąbrowskie Zakłady Przemysłu Węglowego",
6) „Dolnośląskie Zakłady Przemysłu Węglowego",
7) „Gliwickie Zakłady Przemysłu Węglowego",
8) „Jaworznicko-Mikołowskie Zakłady Przemysłu Węglowego",
9) „Katowickie Zakłady Przemysłu Węglowego",
10) „Rudzkie Zakłady Przemysłu Węglowego",
11) „Rybnickie Zakłady Przemysłu Węglowego",
12) „Zabrzańskie Zakłady Przemysłu Węglowego",
13) „Zakłady Przemysłu Węgla Brunatnego",
14) „Zakłady Budowy Maszyn Przemysłu Węglowego",
15) „Zakłady Górniczo-Wiertnicze Przemysłu Węglowego",

16) „Zakłady Projektowo-Montażowe Przemysłu Węglowego",

17) „Biuro Budowlane Przemysłu Węglowego",

18) „Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego",

19) „Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Węglowego",

20) „Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego",

21) „Stacja Ratownictwa Górniczego Przemysłu Węglowego",

22) „Centralny Zarząd Przemysłu Naftowego",

23) „Wiercenia Poszukiwawcze",

24) „Kopalnictwo Naftowe"

25) „Zjednoczone Rafinerie Nafty",

26) „Gaz Ziemny",

27) „Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Naftowego".

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	Or.s	GB	KS	OSK	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSK	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
245	W sprawie stawki podatku obrotowego od opłat za energię elektryczną.	O	20 V. 1948 r.	D. V. 2955/3/48											×										
246	W sprawie kupna i sprzedaży złota w kraju.	Uch	3 V. 1948 r.	Kom. Dew. Nr 42					×																
247	Komunikat o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych.																								×

Objaśnienie znaków:

OrOs — dział organizacyjny i osobowy
GB — „ gopodarczy i budżetowy resortu
KS — „ karny skarbowy
OSk — „ Ochrony Skarbowej
OK — „ obrotu pieniężnego i kredytu
B — „ budżetowy
K — „ finansów i podatków komunalnych
RK — „ rachunkowo-kasowy
C — „ ceł
ZPP — „ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD — „ podatków: obrotowego i dochodowego
PW — „ podatku od wynagrodzeń
MOSk — „ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P — „ innych podatków bezpośrednich
EA — „ egzekucji administracyjnej
A — „ akcyz
M — „ monopolów
U — „ ubezpieczeń
Sp — „ spółdzielczości
L — „ likwidacyjny
R — „ różnych
Z — zarządzenie
I — instrukcja
O — okólnik
Ob — obwieszczenie
Uch — uchwała
Rp — rozporządzenie

Cena zł 22

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Admistracji Dziennika Urzędowego Ministrerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.